

DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Anatolie Iordăchescu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată a Nataliei Iordăchescu către
Anatolie Iordăchescu cu privire la determinarea cotei-părți ideale din proprietatea
comună,

împotriva încheierii din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de repunere în termen a apelului și dispusă restituirea cererii de apel a
lui Anatolie Iordăchescu, depusă împotriva hotărârii din 17 decembrie 2019 a
Judecătoria Anenii Noi, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2018, Natalia Iordăchescu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Anatolie Iordăchescu privind determinarea cotei-părți ideale din
proprietatea comună.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central,
cererea de chemare în judecată depusă de Iordăchescu Natalia a fost admisă.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 20 ianuarie 2020, Iordăchescu
Anatolie a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Anenii Noi, sediul Central din
17 decembrie 2019, solicitând repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă
cererea de repunere în termen a apelului declarat de Anatolie Iordăchescu, fiind
dispusă restituirea apelului.

La 05 iunie 2020, Anatolie Iordăchescu a declarat recurs împotriva încheierii
instanței de apel din 26 mai 2020.

În motivarea recursului a indicat că, la 20 ianuarie 2020, nefiind de acord cu
hotărârea instanței de fond, a declarat apel împotriva acestei hotărâri litigioase. A
solicitat repunerea în termen, în legătură cu faptul, că starea sănătății este foarte
șubredă. În ultimul timp s-a ridicat temperatura corporală și a fost nevoit să stea culcat

pe pat. Din aceste considerente nu a declarat apelul în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a încheierii instanței de apel.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 26 mai 2020, este depus în termen.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

În speță se constată că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 17 decembrie 2019, fiind înmănat apelantului Iordăchescu Anatolie în aceeași zi, fapt ce se confirmă prin recipisa anexată la dosar (f. d. 59).

Prin urmare, termenul de depunere a apelului a început să curgă din ziua imediat următoare, adică la 18 decembrie 2019 și a expirat la 16 ianuarie 2020. Însă apelul a fost declarat abia la 20 ianuarie 2020, după expirarea termenul de 30 zile, totodată, fiind solicitată de către apelantul-recurent și repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului declarat de Anatolie Iordăchescu, fiind dispusă și restituirea apelului.

În justificarea soluției, instanța de apel a menționat că, apelantul nu a invocat oricare argumente și nu a prezentat instanței de apel probe pertinente și concludente, care să justifice imposibilitatea îndeplinirii actului, în termenul prevăzut de lege. Or, actele cauzei indică cu certitudine că, apelantul a recepționat contra semnătură dispozitivul hotărârii din 17 decembrie 2019, la această dată (f. d. 59). Astfel, în situația în care apelantul nu a dispus cu bună-credință și diligență de drepturile sale procedurale, prin lege a operat decăderea din dreptul de declarare a apelului, ceea ce a avut ca efect trecerea hotărârii contestate în puterea lucrului judecat.

Verificând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele cauzei, Colegiul atestă că hotărârea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central a fost pronunțată la 17 decembrie

2019, termenul-limită de declarare a apelului fiind data - 16 ianuarie 2020. Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 20 ianuarie 2020, adică cu întârziere de 4 zile, deși, a fost solicitată repunerea în termen a apelului, apelantul-recurent nu a înaintat argumente plauzibile despre imposibilitatea executării actului și nu a prezentat oricare dovezi pertinente și concludente care să justifice cu certitudine omiterea termenului de depunere a apelului.

În conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Prin urmare, Colegiul califică ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că starea sănătății foarte șubredă nu i-a permis apelantului-recurent să declare apelul în termen. Or, circumstanțele invocate urmau să fie confirmate prin prezentarea înscrisurilor corespunzătoare (extrasul din fișa medicală din staționar sau a certificatului de concediu medical), care să demonstreze existența unei asemenea situații.

Totodată, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelantul în justificarea cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului, nu a prezentat oricare probe privind temeinicia motivelor, din cauza cărora dânsul a omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repus în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, și astfel întemeiat a dispus respingerea acesteia.

În cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont și de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Anatolie Iordăchescu.

Se menține încheierea din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată Nataliei Iordăchescu către Anatolie Iordăchescu cu privire la determinarea cotei-părți ideale din proprietatea comună.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru